

Na základě výroku sedrie v Bratislavi domáhal se vymáhající věřitel povolení exekuce u okresního soudu v Brně-město. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud změnil napadené usnesení v ten smysl, že vyslovil nepřislušnost dovolaného soudu a odkázal věc na příslušný soud sedrie v Bratislavi. Důvody: Dle posledního odstavce §u 4 ex. ř. lze v případech čís. 1, 3 a 4 prvního odstavce § 4 ex. ř. žádati za povolení exekuce též u exekučního soudu, je-li k návrhu přiloženo vyhotovení exekučního titulu, opatřené potvrzením o vykonatelnosti. V tomto případě žádala vymáhající strana o povolení exekuce zabavením a příkázáním k vybrání pohledávek straně povinné prý proti »Centrálna Stavebna správa Ministerstva železnic« Praha-Karlín příslušejících k vydobytí vykonatelného pohledávání u exekučního soudu, nepředložila však vyhotovení exekučního titulu, opatřené potvrzením o vykonatelnosti, nýbrž dovolala se výroku sedrie v Bratislavi, nacházejícího se ve spisech exekučního soudu E VIII 2595/26. Ve spisech těchto založen jest však jen jednoduchý opis rozsudku sedrie v Bratislavi ze dne 11. května 1926, který není opatřen potvrzením o vykonatelnosti. Nebyl tedy exekuční soud vůbec příslušným k povolení exekuce, nýbrž příslušnou byla dle § 4 čís. 1 ex. ř. sedrie v Bratislavi, u níž rozepře byla zahájena v první stolici, a měl exekuční soud dle § 44 ex. ř. vysloviti svou nepřislušnost a odkázati věc na soud příslušný.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatelku lze odkázati na správné odůvodnění napadeného usnesení, k němuž vzhledem k vývodům dovolacího rekursu jest dodati toto: Právě čl. IV. vlád. nař. ze dne 5. května 1919, čís. 237 sb. z. a n., na nějž se stěžovatelka odvolává, ustanovuje, že v poměru ke Slovensku platí o příslušnosti k povolení a výkonu exekuce všeobecná ustanovení exekučních řádů. Stěžovatelka jest na omylu, domnívajíc se, že soud mohl povolit aspoň exekuci zajišťovací přes to, že návrh zněl jen na exekuci uhrazovací, neboť nehledíc k tomu, že nebylo ani tvrzeno ani osvědčeno nebezpečenství, jak je § 370 ex. ř. předpokládá, lze i zajišťovací exekuci povolit jen na návrh, což §§ 370 a 371 první odstavce ex. ř. výslovně uvádějí. Takový návrh nemůže býti podán až ve třetí stolici, jak to stěžovatelka činí, sama uznávajíc, že posud nemá práva na uspokojující exekuci.

Čís. 6233.

Podpůrného sudiště podle §u 100 j. n. jest užiti i na žaloby z nemanželského otcovství.

(Rozh. ze dne 1. září 1926, Nd II 113/26.)

Nejvyšší soud rozhodl záporný spor o příslušnosti mezi okresním soudem v Šumperku, zemským civilním soudem v Praze a okresním

soudem pro Staré Město a Josefov v Praze k rozhodnutí o žalobě nezl. Františka Š-a proti Emilu W-ovi v M., úřední soud Libava Pruské Slezsko, o uznání otcovství a placení výživného v ten rozum, že stanovil příslušným okresní soud v Šumperku.

D ů v o d y:

Podle spisů jest žalovaný českoslov. státním příslušníkem, ale nemá v tuzemsku obecného soudu. Jde o žalobu o určení nemanželského otcovství a plnění otcovských povinností, tedy o žalobu z poměru rodičů k dětem, pro kterou ustanovuje § 100 j. n. ve znění čl. II. č. 7 zák. ze dne 1. dubna 1921, čís. 161 sb. z. a n. podpůrné sudiště. Nemá důvodu omezovati toto sudiště jen na žaloby z poměru manželských rodičů k dětem, neboť § 100 j. n. nerozeznává a občanský zákon na několika místech, na př. v §§ 166 a 170 mluví také o rodičích nemanželských dětí. Důvody předpisu §u 100 j. n. — uvedené v motivech k § 28 j. n. — platí též pro žaloby o otcovství, jsou-li strany československými státními příslušníky a zejména, je-li dítě pod poručenstvím tuzemského soudu. Nedostatek tuzemského sudiště pro takové žaloby mohl by býti tuzemskému nemanželskému dítěti na úkor tím spíše, že některá cizozemská zákonodárství buď vůbec nepřipouštějí zjišťování nemanželského otcovství, nebo jen s určitým obmezením. Ježto pak nezl. František Š. jest podle spisů pod poručenstvím okresního soudu v Šumperku, ježto jeho nemanželská matka v obvodu tohoto soudu bydlí a má tam tedy i nezletilec podle §§ 65 a 72 j. n. svůj obecný soud, může u tohoto soudu podána býti i žaloba o otcovství podle § 100 j. n. Za tohoto stavu věci netřeba zkoumati, u kterého tuzemského soudu by bylo podati žalobu, kdyby ani žalující nezletilec v tomto státu obecného soudu neměl.

Čís. 6234.

Vrácení přeplacených obecních přírážek nelze se na obci domáhati pořadem práva a to ani z důvodu, že obec uznala nárok na vrácení přeplatku.

(Rozh. ze dne 7. září 1926, R I 640/26.)

Proti žalobě, již domáhal se žalobce na obci v Čechách vrácení neprávem prý zaplacených obecních přírážek, namítla žalovaná obec nepřipustnost pořadu práva. Soud první stolice námitce vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dle stavu věci nižšími soudy zjištěného žalobce obecní přírážky, jichž vrácení se domáhá na žalované touto žalobou, zaplatil za tím úče-